

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ε-06 1Γ'. 969

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου 1926

Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου 1925

ΕΦΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΕΞΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΛΕΣΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ

ΕΛΘΕΕ ΤΗ ΛΕΥΧΗ
ΕΠΕΙΔΗ ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΧ ΑΡΙΣΤΑ ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΤΗΝ ΔΕ
ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΑ ΜΑΛΑ ΕΥΗΡΓΕΤΗΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΙΜΗΣ
ΑΞΙΩΣΑΙ
ΤΗΝ ΔΕ ΤΙΜΗΝ ΑΝΕΙΠΕ ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΑΚΟ ΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ ΕΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΕΝΕΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΥ
ΠΕΜΠΤΟΥ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Χ. ΣΟΥΛΗΣ
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τριτῆς. 30 Ἰανουαρίου ἐπὶ τῇ ἐτήσιᾳ ἐορτῇ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐτελέσθη, μετ' ὅλης τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπισημότητος, ὁ προαγγελθεὶς ἐορτασμός τῆς μικροετοῦς ὁράσει· τῆς τεποιητικῆς καὶ λογοτεχνικῆς τοῦ Κου Χρ. Χρηστοβασίλη, στενωπότην περὶ ληψιν τοῦ ὁποίου ἔδωκε τὴν ἐπαύριον ἡ «Ἐλευθερία», ἔνεκα ἐλλείψεως τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου, ὥς μὴ ἔχουσα νυκτερινήν τυπογραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κεϊνω-
ας τῶν Ἰωαννίνων, διὰ πρώτην
φορὰν καλουμένην εἰς τοιοῦ-
του εἴδους πνευματικῆς φύσε-
ως ἐορτὴν, εἶχεν ἀπαυξήσει ρα-
διογράφημα τοῦ Σταθεμοῦ τοῦ
Μίσηρ τῆς Ἰταλίας, ἀναγγει-
λαν τὴν προηγουμένην νύκτα,
εἰς ὅλα τὰ ραδιόφωνα τῆς πό-
λεως μας, τὸν κατ' Αὐτοῦστον
τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀποφασί-
σέν ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τῆς Ἐπι-
τροπῆς τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀ-
δελφότητος Ἀθηνῶν καὶ τοῦ
Ἑπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειρι-
ῶς καὶ ἄλλων ἐγκρίτων Ἑπειρω-
τῶν ἐορτασμόν τῆς 60)ρίδος
τοῦ γηραιοῦ Ἑπειρώτου ποιη-
τοῦ, διηγηματογράφου καὶ ἐθνι-
κοῦ ἀνδρὸς Κου Χ. Χρηστοβα-
σίλη. Καὶ μολοντόι ἡ ἐναρξίς
τοῦ ἐορτασμοῦ εἶχεν ἐρισεθῇ διὰ
τὴν 61)2 μ. μ. ἀκριβῶς, ἐν τού-
τοις τὰ 350 καεῖσματα τῆς αἰ-
θούσης τῆς Δέσσης εἶχον καλυ-
φθῇ ἀπὸ τῆς θῆς ἀκόμα ὥρας.
Παρέστησαν δὲ κατὰ τὸν πρωτο-
φονὴ εἰς τὸ εἶδος τοῦ τοῦτον
ἐορτασμοῦ ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ
λατρευτὸς μας Μητροπολίτης
Ἰωαννίνων Κος Κος Σπυρίδων,
ὁ Ἵπουργὸς Γενικοῦ Διοικητῆς
Ἑλείρου Κος Καλκάνης μετὰ
τῆς ἐρασμωτάτης Κας Κάλκ-
νη καὶ τοῦ Γενικοῦ Γριμματέ-
ως του κ. Κ. Σταυροπούλου, ὁ
ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Μέ-
ραρχον Διοικητὴν τῆς VIII Με-
ραρχίας Ἑλείρου Στρατηγὸν
Α. Πολίτην ἀρχηγὸς τοῦ Π ζι-
κοῦ Συνταγματάρχης Παπαστερ-
γίου, ἡ ἀξιότιμος Κα Στοαστῇ
τοῦ Πολίτη ὁ ἀναπληρωτῆς τοῦ
ἀπουσιάζοντος Δημάρχου Ἰω-
αννίνῳ Κου Δημ. Π. Πλαχάκης
κ. Α. Δεῦκοβιτς, οἱ Πρόξενοι
Κοι Κοι Κ. Μπουριλέανου, τῆς
Βουλανίας Α. Κωστούρης τῆς
Ἀλβανίας καὶ Ἀνδρ. Α. Βεράνης
τῆς Ἰταλίας, ὅλος ὁ ἀνώτερος

δημοσιεύταλληλικὸς Κόσμος
τῆς πόλεως, εἰ διευθενταὶ τῶν
Τραπεζῶν οἱ Διευθενταί, Γυμνα
σιάρχαι, καθηγηταὶ καὶ διδάσκα
λοι, καὶ ἅπας σχεδὸν ὁ ἐπιστη
μονικὸς Κόσμος : διηγόροι, ἰα
τροὶ, σαρκασκοποιοί, ἅπαντα
ἡ ἀνωτέρα κοινωνικὴ Τάξις ἐκ
τῶν δύο φ. λ. ν. καὶ δ, τὶ ὥρατον
εἶχε νὰ ἐπιθεῖ ἔη ἡ Πρωτεύου
σα τῆς Ἡμετέρας. Ὑψηλὸς τὸ
σοὺν μεγάλη ἡ συρροή. ὥστε ἐνα
τὸν καὶ πλέον Κύριοι καὶ Κυρίαι
Ἰσταντοῦδροι καὶ ἄλλοι τόσοι,
μὴ θυνάμενοι νὰ εἰσέλθουν, λό
γῳ τοῦ ἀδιαχωρήτου, ἔφουναν
περίλυπο. Καὶ ὅμως δὲ ἤρχιζεν
ἡ τελετὴ, καὶ ἡ ἐσημειοῦτο ποιὰ
τὴ σπνεοχωρία. Τί συνέβαινεν;
Ἐνῷ ἦσαν ὅλα ἐτόιμα, καθυστέ
ρει ὁ ὑπὲρ οὗ ὁ ἔερτασμός ! Ὁ
κ. Χρηστοβασίλης! Μεσημόνησε;
Τὸ ἔπαθεν ὡς ὁ Ἐδισσον, ὁ ὁποι
ος εἶχε λησμονήσει νὰ μεταβῇ
εἰς τὸν γάμον του; Ἐπὶ τέλους
νὰ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς Κας χρη
στοβασίλη καὶ τῆς λογίας εὐγα
τρός του Διδῶς Ἀνθούλας εἰσερ
χόμενος εἰς τὴν αἴθουσαν ἐν μέ
σῳ ραγδασιότητων χειροκροτη
μάτων. Χαιρετᾷ τοὺς ἐπισήμους
διὰ χειραψίας. Ἄκλεινην τὴν
στιγμὴν ἦτο ὁ εὐτυχέστερος,
ὁ ζηλευτότατος καὶ ὁ ἐνδοξό
τερος ἀνὴρ τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ
Πρόεδρος τῆς Δέσχης κ. Χρ. Γ.
Σούλης, Γυμνασιάρχης τῆς Ζω
σιμαίας Σχολῆς, ἐξήγει τὸν
σκοπὸν τοῦ ἔορτασμοῦ καὶ δ' ἔ
ρει τὸν λόγον εἰς τὸν Συνταγ
ματάρχην ἐ. ἀ. λογιώτατον καὶ
θεινὸν χειριστὴν τοῦ τε λόγου
καὶ τοῦ καλῶν Κον Β. Γκορ
τζῆν, τῆς γνωστῆς ἐκ Βυζαντί
ου Οἰκογενείας τῆς Χαλκίδος
ἐγκατεστημένον οἰκογενειακῶς
ἐνταῦθα, καὶ ἐξηπειρωτισμένου.
Ὁ κ. Γκορτζῆς, λόγῳ παθῆς
ὡς τῶν νεφρῶν του, ἤρξατο διη
λῶν καθήμενος. Παρέλαβεν τὸν
Χρηστοβασίλην ἀπὸ τῆς παιδι
κῆς του ἡλ κίας, ἀπὸ παιδὶ 4
5 ἐτῶν καὶ μᾶς τὸν ἔφερε μέ
χει τῆς ἡλικίας ἐκείνης, καὶ
ἦν ἐσχηματίσθη ὁ γνωστὸς πει
πητής, λεγογράφος δημοσιο
γράφος καὶ ἐθνικὸς ἀνὴρ Χρηστο
βασίλης Μᾶς τὸν παρουσίασεν
ἀνάγνυθρον, ἀνασκαλεύσας δ'
λάς τὰς πτυχὰς τοῦ βίου του.
ὥς παιδιοῦ ὥς νεανίου, ὥς ἐ
φήβου, ὥς ἀνδρός. Καὶ βλέπον
μεν τὸν Χρηστοβασίλην, παιδὶ
4—5 ἐτῶν, ἀτίθασον (καὶ πότε
θὲν εἶταν ἀτίθασος, ἀπὸ τῆς

νηϊατά ὡς τὰ γεράματα ;) νὰ λέ-
γῃ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ταχὴρ Ἄμ-
μάζη τοῦ Ἀλῆ-πασια, ὅταν τὸν
ἑρωτῇ, τί τοῦ θέλει τὸ σπαθί,
μὲ τὸ ὁποῖον ἐπαίξε : Τοῦ ἀ-
πῆντιος ζῶντῳς — «Νὰ σφάξω
τοὺρκοὺς»! τὸν παρηκολού-
θησε μαθητὴν, ἔλληνα. τσιέ-
λεγγαν στὰ βουνὰ καὶ στὰ
ἐξεχειμαδιά, ξανά μαθητὴν
στήνῃ Σίνεθν, ἐκεῖκεν εἰς
τὴν εὐαγγελικὴν Σχολὴν τῆς
Σμύρνης καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εἰς
τὸ Δουλτανικὸν Λύκειον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἐπανα-
στάτην εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην
δραπέτην ἐξ αὐτῆς καὶ ἐπανα-
στάτην εἰς τὸ Λυκοῦρσι τῶν Ἀ-
γίων Σαράντα ἀντάρτην εἰς τὰ
βουνὰ τοῦ Πίνδου, φυλακισμέ-
νον στὰ Γιάννινα, ἐξοριζόμε-
νον εἰς τὰ Τρίκκαλα, ἐπιστρέφον-
τα εἰς τὴν Ἑπειρον καὶ ξανα-
συλλαμβανόμενον καὶ καταδι-
καζόμενον εἰς θάνατον καὶ δρα-
πετεύοντα εἰς τὴν Θεσσαλίαν,
δημοσιογράφον κτλ. Ὅσα
λέγει ὁ κ. Γκορτζῆς εἶναι ὅλα
γραμμένα καὶ κἀνένα δικό του.
Ἡ διήγησις τοῦ εἶναι ὁμολή-
χαριτωμένη, ψυχολογημένη καὶ
κρατᾷ δλον τὸ ἀκροατήριον
αιχμάλωτόν του. Δὲν ἀνασεί-
ναι κἀνείς, δὲν βῆκε κἀνείς, εἰ-
ναι ὅλοι αὐτιά.... Ἀναφέρει κρί-
σεις τῶν ἔργων τοῦ Χρηστοβασί-
λη Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων, πα-
ρακολουθεῖν αὐτὸν ὡς πεζογρά-
φον καὶ ποιητὴν ἐν ἐνεργείᾳ
μέχρι τοῦ γήρατός του γὰρ ἐπι-
σφραγίζει τὸν λόγον τοῦ μὲ τὴν
οῆσιν, ὅτι τὸ βίολι θσον καλῶς
εἰναι τόσον γλυκυτέραν φωνὴν
βγάζει.

Παταγῶν καὶ χαιροκροτήματα
δέχονται τὰς τελευταίας λέξεις
τοῦ ἐμπνευσμένου ἀγορητοῦ,
δοσις, ἀποκαλύπτων τὸν Χρῆ-
στον βασιλῆα, ἀπεκάλυψε καὶ ἐὰν
τὸν ἄνω πῶτης ταξέως συγχό-
νως χιπτιόν.

Τὸν κ. Γκορτζῆν διαδεχθὲν ὁ Γυναι-
σάρχης τῆς Ζωσμαιας κ. Χ. Σουλῆς-
σις, διεξερχόμενος τὰ ἔθνη τοῦ Χρη-
στοβάσιλην ἐνδιαιτρίβει ὀλιγώτερον εἰς τὰ
παιὰ του ἔθνη, ὥς γνωστὰ εἰς τὸν πολὺν
Κόσμον, καὶ περισσώτερον εἰς τὰ ποιητι-
κά, τὰ ὅποια διτρεῖ εἰς: λυρικὰ μελὴς
προσοδίας καὶ ἀσίας, εἰς ἐπικολυρικά, εἰς

φυσιοκρατικά, εἰς ἀλγεατικά, καὶ εἰς δογματικά, τὰ ποῦτα ἐξαιρεῖ διὰ τὴν ἀλγή τὰ των καὶ τὰς εἰκόνας των, ἴδια δὲ οὐκ αὖ τὴν γνησίαν καὶ φυσικὴν δημοσίην γλώσσαν των. Ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου τοῦ ἀγορητῆς καλεῖ τὴν χαριτωμένην καὶ δροσεράτην Δίδα Σοφίαν Ἰ. ἡρὶν τῆου, ἐπιτάγοι, καὶ ἀπαγγέλει τοῦτο τὸν εἰς ἄλλους καὶ ἁμὸνιν ποίημα τοῦ τῆς «Ἀντίπ.».

Χειροκροτούμενον τὸν κ. Ζούλη, δις
δέχθη εἰς τὸ ρῆμα ὁ δικηγόρος κ. Κ.
Φροντίσιος, ὅστις ἐξετάζει τὸν κ. Χρησ
βασ'λην ὡς ἐθνικὸν ἄνδρα κα-
θημισιογράφον παραλαμβάνων αὐτὸν
ἀπὸ τὰ πρῶτα ρήματα τῆς Ἐθνι-
κῆς δράσεως, δι' ἣν καὶ κατεδίκησθη εἰς
θάνατον παρὰ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν,
καὶ ἐν διατρίβει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Μα-
κεδονικῶν, ὅτε ὁ Διευθυντής τῆς Ἐται-
ρείας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ», ὑπὸ τὸν Καζά-
σην, ὑπέρθε το διεῖ τὸν χερί, εἰς τὰ Μα-
κεδονικά σοὶ κέρβερος τῆς Ἑπείρου, μα-
κὰ τὸν πολλόν τοῦ ὁποίου διατρίβων, δη-
μοσιευθεῖσα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀκρόπο-
λις» ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὴν Κυανίαν βιβλίαν
τῆς Ἀγγλίας καὶ καταλήγει μὲ τὴν τελει-
οτάαν τὸν δρᾶσιν ἐν Ἀργυρονέστορι, κα-
τὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Βορείας Ἑπείρου
(1914).

Καταχειροκρατούμενος ὁ κ. Φρόνιζας
παρέδωκε τὸ βῆμα εἰς τὴν χαλαρῶμεν
Καν. Μαρίαν Δαδρυνά α. αγγεῖλ σ. κ.
μετὰ μεγάλῃ; οὐνίμως καὶ τέλ. τῆς
«Χειμῶνα» μαθὼν καὶ πλη. εἰ ὀνυ.
ποίημα τοῦ Χρηστ. βασιλῆ, καταχ. ρο. ρο.
τηθείσα.

Τὴν Κεν Δαβαρουῦκα διαδέχεται ἡ κα-
λίστοφος καὶ πεταχτὴ Δις Νανύνα Ἀγ-
ναντήν, ἀρχιάντρον, ἡ ὁποία ἀλλήγγειλε
ἔξω: ποιήματα τοῦ Χρηστοβοσάνη, τοῦ
«Ἀθάνατο νερό» καὶ τῆς «Θερίου» καὶ
ὡς ἑτοῦ ἐπόμενον, κατεχειροκροήθη ἡ
αὕτη δικαίως: Ἡ Δις Σοφία Πρίν τὸν
ἀλλήγγειλε τὸ ποίημα «Δέν ἦν ἔτι
ἐγώ...» καὶ πάλιν κατεχειροκροή-
θη, ἡ δελτικωτάτη Δις Χα-
ρίτσα Γκροβόρη καθήνενα τῇ ἐξέλι-
ξί τῃ «Νύχτα Λαμπρῇ» καὶ τέλος ἡ καλὴ
δένια Δις Ἀγνούλα Σ. Χρῆμα, βίβλη ἀ-
πλήγγειλε τὸ «Ἡ Καρδιά μου» κατεχει-
ροκροήθηκε.

Τότε ἐνοικήπει βλοσυρὸ ἐπὶ τοῖς βή-
τος ὁ συνταξιούχος καθηγητὴς κ. Νί-
κος Σακελλαρίου καὶ ἀπήγγειλε ἐπιτομικὸ
ποίημά του πρὸς τὸν κ. Χρῆστον ὅτι ἡ
σχορπίσις μεγάλην θύμηδιαν εἶχε ὁκ-
νητοῖσαν.

Μετά τὸ πέρας τῶν ἀτανατολόντων πο-
νημάτων, ὁ Προδρόμος τῆς Δέσνης Κ.
Χρ. Σούλης μετὰ τοῦ Γραμματέως, τῆς
Ἐπιτροπῆς κ. Θ. Παπακωνσταντίνου
Καθηγητοῦ καὶ κοσμητοροῦ τῆς Δέσνης
ἐνεσχίσθησαν εἰς τὸν κ. Χρηστάκη Λη-
ψίστου, τῆς Δέσνης Ἰωάννην ἀν. ἐπ. ἐ-
κ. ἐκαστὸν τὸ μακροστέφιν παρὰ τὸν
λογοτεχνικοῦτον Ἐργον, τοῖσι παρὰ τὸν
ῥίζομενιστὸν ἐλότης παροῦσι ποιητικῶν
καὶ προσέφερα θαυμάσιον ἄλμα ηὐτὸ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΘΕΑΤΗΣ

1) Η σκέψις μας ταύτην τὴν στιγμὴν

Συμπάρευσθε δοδείσα εἰς τὸν Συνδισυνδυητὴν μας κ. ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΝ

Περὶ τοσοῦτον καὶ εἰς ἀνεργείας καὶ
εἰς χροὸν ὑποχολήθη· μετὰ ζήτημα-
τις συναψάμενος τοῦ θανέντος τῆς δόξης
αὐτοῦ τῆς Πόλεως μας καὶ τῆς ἀνοικο-
δομήσεως· Θεάτρων — Βιβλιοθήκης —
καὶ καθάρσεων. Συμφορᾶς μὲ τὴν
οὐσίαν μὴ ἐπιδόλην ἐκ μέρους τοῦ

Εὐα. 205408cc

Ἰωάν. Κρεντήρης

Θερμότατα καὶ δλόψυχα συγκαλητή
ρια, πουρναζένις καὶ πουρναγομούστα
νε Χρῆστο, ἐπὶ τῇ ἐξάσει αἷς λογο
τεχνικῇς ἰδίᾳ θεάσεώς σου, τιμώσης ἐ
ξόχως τοὺς ἡλερωτάς διανοομένους.

Ἐπιστολὴς Λαλίας

Ἐκ τοῦ συναφθέντος τοῦτου θανάτου τῶν 25 διασημοτέρων ὀραχμῶν θὰ διασπῶσιν 15 ἔω, 17 ἐκλυμμένον ὀραχμῶν διὰ τὸ ἔλγων τῆς ὑδρευσεως τῆς πόλεως μας καὶ τὸ ἰσοδυναμῶν θὰ διασπῶθι διὰ τὴν ἀνέγερσιν Θεάτρου Βιβλιοθήκης—καὶ Καφενείου, Βεβαίως καὶ περὶ—σας θὰ περσηγηθῶν πλέγων ζήτημα τῆς πόλεως μας, τὸ ἔλγον τῆς ὑδρευσεως μετ' ὅ, μετὰ τὴν καταστροφῶσιν τῆς ὁμοπαραστάς τῆς τοῦ ὑδρευσεως θὰ ἐπακολουθῇ τῆς καὶ τὰ ἄλλα ἔργα. Ἐνίκα τῆς γνομῆς τῶν ἡποίων ἀποτάξειαι καὶ ἡ μεγάλη πλετοσφηφία τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου οὕτως καθίσταται ἀνεκτάτης τοῦ πλοουτισμοῦ τῆς πόλεως μας, καὶ μετ' ὅ Θεάτρου καὶ μετὴν Βιβλιοθήκην καὶ μετ' ὅ Καφενεῖον, ὁδομένον οὕτως, ὡς εἶναι γνωστον εἰς παντὸς μετὰ τὴν ἀπόλειαν τῶν διαφόρων μερῶν περὶφερειῶν μετὰ τῶν ὁμοίων τῆς πόλεως μας συνελάσας

10. Ν 113 Φ. βο. — Αίε ω. του του Συμβουλίου τ.

— Ης απόφασις τῆς ἐνισχυσεως τοῦ Ἀλλήλικου Στρατοῦ
ὁ Τούρκος πολιτευτὴς Γουρὺς Νιαμὴ ἐδήλωσεν εἰς τὴν
« Ἑφημερίδα » ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ εἶναι ἐνισχυσις
τοῦ Τουρκικοῦ.

οσο εμπορικῶς, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀδι-
 ἐξοδος καὶ δὲν εὐαπομένει δια τὴν ἐι-
 κονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς πώλεώσεως αἰ-
 μὴ ἢ ἀνάγκη τῆς καὶ ἡ οὐμολογῶν
 τῆς ἐξ ἰδ. ὡν. Σημειωθῆτω. οὐκ ποῶ.

Ἀφίξεις

— Ἀφένοντο οἱ γεροντισταὶ τῶν βενεζελικῶν Ἡκειρωσῶν κ. κ. Π. Μπαμπῆς, Ἰωάννης καὶ Γ. Βηλαῆς, ἐπίσης τὰ κρῶς, ἀναμενεῖται ἐξ σήμερον ἢ ὑβρίστει καὶ οὗτος βενεζελικὸς γεροντιστὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, κ. Ἀθανάσιος Τραχῆλης μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ ὁποῦλου θὰ συγκροτηθῇ ἱερικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτελῇ τῆς θεσμοπείας τοῦ ἐν Ἠπειρῷ νοσοῦντος Βενεζελισμοῦ, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκδικήσιν τοῦ νᾶ τοῦ βγάλλει εἰς τὴν Βουλκὴν τῆς Δευκιάδος, βενεζελικοῦ αὐτοῦ.

Εὐχαριστήριον

Ἡ οὐκοῦν ἐνταῦθα Ν. Π. καθάπερ
καὶ ἡ κατὰ Τίτλου Μαυροχορδάτου
ἐνυδασιότης οὕτως παντα-
τοῦς ἐπὶ τῇ ἰστοίᾳ συμπεριέβη
ταῖς ὑπὸ τῶν ἑστέων, ἐπὶ τῇ σκιά-
ᾳ ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ
τῶν κατὰ Λόφης Μελιχ-
δοῦ.

^cΟ Καὶρὸς

Δὲν βρέχει, δὲν χιονίζει, ἀλλὰ καὶ
διεβολημένο καὶ Αἰ συγκατανεύει πῶ
βορεῖον ἐπαρῶν μετὰ τῶν Ἰωαννῶν
ἐκκαλοῦσθαι διακομιζόμενα, ἡ δὲ Κυ
βέρνησις κατόπιν ἐισήγησεως τῆς Γενικῆς
Διοικήσεως, Ἡμεῖς, διὰ τοῦ 50 χιλ.
δὲς ὁραμάτων πρὸς διαοίσειν τῶν ἐκ
πῶν κληροδοτῶν ὁσων Κορίνθου, Πο
λυνίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἀλληλογραφία

Κεν Γ. Νάβιν, ἀνηγόρευ. Ἐνταῦθα
Ἡ ἐπιστολή σου, διαβιβασθεῖσα μο-
ποῦ ἀργά, δεν ἦο δυνατόν νὰ δημοσιευ-
θῇ εἰς τὸ σημαίνειεν φύλλον λόγῳ στενό-
τητος χρόνου καὶ χώρου.

Κον Δημ. Μωράλην, Πρόεδρον
 "Ελαβε τὴν εἰς τὸ Φαρμακεῖον Κατέ-
 λου ἀποσταλείσαν συνταγὴν μαγειρικῇ
 παρὰ τοῦ ἱατροῦ Κον Β. Μάλπα !